

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លេខមួយរយដប់បួន

ការបើកបង្ហាញអំពីលក្ខខណៈទំនាយនៃនាន់ចុងក្រោយ

Jeff Pippenger

2024-03-04

នៅក្នុងនាន់ចុងក្រោយនៃបុរាណសម័យដ៏ល្អកំពុងត្រូវបានរំលងចោល
លក្ខខណៈពុទ្ធសាសនាមួយចំនួនត្រូវបានកំណត់សម្គាល់។ ដូច្នេះ ពួកគេជានាន់នៃពិសេស
ពីព្រោះពួកគេបានបង្កើតចិត្តលក្ខខណៈរបស់សាតាំង។
ពួកគេជានាន់នៃមនុស្សសិក្សាប្រកប ពីព្រោះពួកគេបានបង្កើតទំនាក់ទំនងដ៏ល្អមិនបាន
ញឹកញាប់ស្រដៀងគ្នាមួយនឹងសក្ខីភាពរបស់ពួកគេ។
ពួកគេបានឈានដល់ចំណុចមួយដែលពួកគេមើលឃើញ ប៉ុន្តែមិនអាចយល់បាន
ពួកគេស្មោះត្រង់ ប៉ុន្តែមិនអាចដឹងបានឡើយ ពីព្រោះពួកគេមិនទាន់បានប្រើចិត្តចម្លើយ
ដ៏ល្អត្រូវបានកំណត់ថា ចិត្តរបស់ពួកគេបានដាច់ឡើយ។
ម្ចាស់គឺជាអ្នកដ៏ប្លែកដ៏ល្អដែលបានចូលដៃអំពីហត្ថភូតនេះដោយផ្ទាល់។

លោកម៉ូសេបានហៅពួកអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់មក ហើយមានបុរសសន្តិភាពកាន់ពួកគេថា
អ្នករាល់គ្នាបានឃើញអស់ទាំងការ
ដ៏ល្អព្រះយេស៊ូវបានផ្ទេរនូវចំពោះភូតនៃរបស់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងស្រុកអេស៊ីរុទ្ធ
ចំពោះជំនាញ និងចំពោះពួកអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ទាំងអស់
ហើយចំពោះស្រុករបស់ទ្រង់ទាំងមូលផង គឺជាការលុបបំបាត់
ដ៏ល្អភូតនៃរបស់អ្នករាល់គ្នាបានឃើញ ជាទីសម្គាល់
និងអស្ចារ្យយកចិត្តទុកដាក់ទាំងនោះ។ ប៉ុន្តែប្រាកដដល់ចុងនេះ
ព្រះយេស៊ូវមិនទាន់បានប្រទានចិត្តសម្រាប់ឲ្យយល់ ដល់អ្នករាល់គ្នា
ឬភូតនៃសម្រាប់ឲ្យយល់ឃើញ ឬត្រូវចៀកសម្រាប់ឲ្យឮឡើយ។ ចំពោះទីកថា 29:2-4។

នៅក្នុងការលើកឡើងជាលើកដំបូងអំពីហត្ថភូតនៃការឃើញ និងការប្រសើរឡើងនៃ
នោះអ្វីដែលស្រដៀងគ្នារបស់ព្រះមិនអាចមើលឃើញបាន គឺជាទីសម្គាល់
និងការអស្ចារ្យទាំងឡាយនៃបុរាណសម័យស្រដៀងគ្នាមួយដ៏ល្អរបស់ពួកគេ។
យើងមើលកំណត់អត្ថបទព្រះយេស៊ូវថាជាលក្ខខណៈមួយរបស់
«ព្រះយេស៊ូវល្អដ៏ល្អ» នៅក្នុងចុងក្រោយ ហើយជាតំណាងនៃការបដិសេធរបស់ព្រះ
យេស៊ូវល្អដ៏ល្អមិនព្រមទទួលយកសាររបស់ទេវតាទាំងបី
ដ៏ល្អចាប់ផ្តើមដោយសេចក្តីប្រកាសរបស់ទេវតាទីមួយឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ព្រះជាព្រះអាទិត្យ។
ដោយសារការបបោរនេះ ពួកគេមិនទទួលបានភ័យច្រងូងចុងក្រោយឡើយ។

ចូរប្រកាសការនេះនៅក្នុងពូជវង្សយ៉ាកុប ហើយផ្តល់ឱកាសនៅក្នុងស្រុកយូដា
ដោយពោលថា ចូរស្តាប់ការនេះឡើយ អើយបុរាណសម័យដ៏ល្អដ៏ល្អ
ហើយឥតយោបល់អើយ ដ៏ល្អមានភូតនៃ តម្លៃឃើញ ដ៏ល្អមានត្រចៀក តម្លៃព្រះ
តម្លៃអ្នករាល់គ្នាមិនក្រោកឡើយចុងក្រោយឡើយ? ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា
តម្លៃអ្នករាល់គ្នាមិនធ្លាប់ឮនូវចំពោះមុខយើងឡើយ?
គឺយើងដ៏ល្អបានកំណត់ខ្លួនជាព្រះនៃសមុទ្រ ដោយក្រីក្រកំណត់នៃដំណើរច្នៃ
ដ៏ល្អប្រើឲ្យមិនអាចប្តូរកាត់បាន; ទោះបីយើងក៏បបោរក្នុងការប្រកាស
ក៏មិនអាចមានឥទ្ធិពលឈ្នះបានដែរ; ទោះបីយើងក៏បបោរឡើយ
ក៏មិនអាចប្តូរកាត់បានដែរឡើយ? ប៉ុន្តែ បុរាណសម័យនេះមានចិត្តរឹងមាំ និងបបោរ;

ពួកគេបានបោះបង្គោល ហើយចាកចេញទៅ។ ពួកគេមិននិយាយនោះទេក្នុងចិត្តថា ឥឡូវនេះ ជួយដឹងក្នុងខណៈពេលយើងប្រើប្រាស់យើង ដល់បុរាណភូមិភាគខ្មែរ ទាំងភូមិភាគខ្មែរ និងភូមិភាគខ្មែរ តាមពេលកំណត់របស់វា;
ព្រះអង្គគ្រូសាសនាសុខុមាល័យបានកំណត់សម្រាប់ការច្នៃកាត់ដល់យើង។
អំពើទុច្ចរិតរបស់អ្នកកាន់គុណបានបង្កើនរបស់ទាំងនេះចេញទៅ
ហើយអំពើហិង្សារបស់អ្នកកាន់គុណបានឆ្លងកាត់របស់លុះអង្គឡាយពីអ្នកកាន់គុណ។
យល់មេ ៥:២០-២៤។

អរហេសគោលបានសម្គាល់អ្នកទាំងឡាយដែលបង្ហាញក្នុងខណៈដែលតំណាងដោយការយើង
ញាហើយមិនយល់ ថាជាពួកអ្នកដេបបោះបង្គោល។
ពួកគេជាពួកអ្នកដេបបោះបង្គោលដែលមិនព្រមយើងប្រើប្រាស់ក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន
ជាព្រហ្មចារីល្អដង ដល់មិនទាន់ប្រើចិត្ត ដោយសារពួកគេបដិសេធសាររបស់ទេវតាទីមួយ
ដែលមានន័យថាគួរបដិសេធពួកគេទាំងអស់
ពីព្រោះបើអ្នកមិនទទួលយកសាររបស់ទេវតាទីមួយទេ
អ្នកក៏មិនអាចទទួលយកសាររបស់ទេវតាទីពីរ ឬទីបីបានដែរ។ នៅក្នុងសូចនាករនេះ ភូមិ
ភាគខ្មែរបានបង្ហាញឱ្យឃើញថាពួកគេមិនព្រមយើងប្រើប្រាស់ក្នុងមូលដ្ឋានរបស់ខ្លួន
។
បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលអំពីលក្ខណៈនេះក្នុងព្រះបន្ទូលនិទានរបស់ទ្រង់ហើយ
នោះទ្រង់ក៏បានបន្តទៅបង្ហាញអំពីពាក្យប្រៀបប្រដូចនៃអ្នកព្រះគ្រូគ្រប់ពូជ។

ប៉ុន្តែ ក្នុងកែវរបស់អ្នកកាន់គុណពរហើយ ព្រះវាចាដែលយើង
ហើយគួរចៀករបស់អ្នកកាន់គុណមានពរដែរ ព្រោះវា។
ដូច្នេះប្រាប់អ្នកកាន់គុណជាប្រាកដថា ហោរាជាច្រើន និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន
បានប្រាប់ថាចង់យើងស្រឡាត់ទាំងនេះដែលអ្នកកាន់គុណយើង តម្លៃបានយើងទេ;
ហើយចង់ស្រឡាត់ទាំងនេះដែលអ្នកកាន់គុណ តម្លៃបានយើងទេ។ ដូច្នេះ
ចូរអ្នកកាន់គុណស្តាប់ពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីអ្នកសាបព្រះនោះចុះ។
កាលណាអ្នកណាម្នាក់ព្រះបន្ទូលអំពីនគរ ហើយមិនយល់ទេ នោះមហាក្សត្រក៏មក
ហើយឆក់យកអ្វីដែលបានសាបព្រះនោះនៅក្នុងចិត្តរបស់គាត់ទៅ។
នេះហើយជាអ្នកដែលបានទទួលពូជនៃតាមផ្លូវ។
រីឯអ្នកដែលបានទទួលពូជនៃទីផ្ទះ នោះគឺជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល
ហើយភូមិភាគខ្មែរយកដោយអំណរ; ប៉ុន្តែគាត់គ្មានឬសនៅក្នុងខ្លួនទេ
គឺស្ថិតនៅក្នុងមួយរយៈកាលណោះ ដូច្នេះកាលណាស្រឡាត់ទៅនោះ
ឬការប្រៀបប្រដូចនៃក្រុងខ្មែរដែលដោយព្រះព្រះបន្ទូល នោះគាត់ក៏ជំពប់ដួលភូមិភាគខ្មែរ។
រីឯអ្នកដែលបានទទួលពូជក្នុងចំណោមបុរាណ នោះគឺជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល;
ហើយស្រឡាត់ខ្មែរខ្មែរនៃលោកិយនេះ
និងស្រឡាត់ប្រាកដបញ្ចេញនូវពុទ្ធសាសនាមុនគេ បានចប់ព្រះបន្ទូល
ហើយគាត់ក៏ក្លាយជាមនុស្សសុខុមាល័យផងដែរ។
ប៉ុន្តែអ្នកដែលបានទទួលពូជក្នុងដីលុះ នោះគឺជាអ្នកដែលព្រះបន្ទូល
ហើយយល់; អ្នកនោះក៏បង្កើតផលផ្តល់ផងដែរ គឺខ្លះមួយជារយ ខ្លះហុកសិប
ខ្លះសាមសិប។ ទ្រង់ក៏លើកពាក្យប្រៀបប្រដូចមួយទៀតមកដាក់មុខពួកគេ
ដោយមានព្រះបន្ទូលថា នគរសុចរិត
ប្រៀបដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលសាបព្រះពូជលុះនៅក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន។
ប៉ុន្តែនៅពេលមនុស្សទាំងឡាយកំពុងដក់កែវ
សត្វរបស់គាត់ក៏មកសាបព្រះវាចាស្រដៀងនឹងក្រណាត់ស្រូវសាលី

ហើយក៏ចេញទៅហាត់។ ប៉ុន្តែកាលដើមស្បូវដុះឡើង ហើយបង្កកើតផលផុល
នោះសុម្ភៅអាក្រក់ក៏លចេញឡើងដែរ។ ដូច្នេះ
ពួកអ្នកបម្រើរបស់មុចាស់ផ្ទះក៏មកនិយាយនឹងគាត់ថា លោកមុចាស់
អ្នកមានសាបព្រោះពូជល្អអស់នៅក្នុងស្បូវរបស់អ្នកមិនមែនទេ? ដូច្នេះ
តើសុម្ភៅអាក្រក់នេះមកពីណា? គាត់ក៏ឆ្លើយថា ស្បូវមុនាក់មានផ្លូវការនេះ។
ពួកអ្នកបម្រើក៏សួរគាត់ថា ដូច្នេះ តើអ្នកចង់ឲ្យយើងទៅប្រមូលវាចេញឬ?
ប៉ុន្តែគាត់ឆ្លើយថា ទេ ក្រែងលោ ខណៈដែលអ្នករាល់គ្នាប្រមូលសុម្ភៅអាក្រក់
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងដកស្បូវសាលីឡើងជាមួយវាផង។
ចូរទុកឲ្យទាំងពីរដុះរួមគ្នារហូតដល់ដូរច្រូតចុះ; ហើយនៅពេលច្រូត
ខ្ញុំនឹងប្រាប់ពួកអ្នកច្រូតថា ចូរប្រមូលសុម្ភៅអាក្រក់ជាមុនសិន
ហើយចងជាគណ្តុំដើម្បីដុតវា; ប៉ុន្តែចូរប្រមូលស្បូវសាលីចូលក្នុងដងរុករបស់ខ្ញុំ។
ម៉ាថាយ 13:16-30។

មនុស្សសល់ដងគឺជាសុម្ភៅអាក្រក់ ហើយមនុស្សសប្បាយគឺជាស្បូវសាលី។
ក្នុងប្រសូតនៃក្រមុំដប់នាក់
ការកាន់កាប់ប្រវេណីជាអ្វីដែលបង្ហាញការខុសគ្នារវាងមនុស្សទាំងពីរក្រុម
ហើយចំពោះស្បូវសាលី និងសុម្ភៅអាក្រក់ វាអាស្រ័យលើថាតើគ្រប់ពូជ ដែលជាព្រះបន្ទូល
ត្រូវបានយល់ឬអត់។
ការលើកឡើងជាលើកដំបូងដោយលោកម៉ូសេអំពីមនុស្សមួយក្រុមដែលនឹងមិនយឺត
ហើយដូច្នេះនឹងមិនយល់ នោះមានដាក់សារដល់ត្រូវយល់ថាជាទិសមុខ
និងអពុក្ខតហេតុនៃប្រវត្តិសាស្ត្រមូលដ្ឋាន។
ឯកសារយោងទំនាយចុងក្រោយអំពីធាតុនានានៃភាពខុសគ្នានៃពូជពង្សសប្បាយ ដោយ
អលែឡិន វ៉ាយត៍ កំណត់សម្គាល់ថា
គូនកែដដែលមានទទួលព្រះពរឲ្យយឺតនូវអ្វីដែលមនុស្សសុចរិតទាំងអស់ប្រុងប្រយ័ត្នចង់យឺត
នោះគឺជាប្រវត្តិសាស្ត្រនៃចលនាមិឡងាយ។

«សារទាំងអស់ដែលមានប្រទានពីឆ្នាំ 1840-1844
ត្រូវបានឲ្យមានអានុភាពយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលនេះ
ពីព្រោះមានមនុស្សជាច្រើនដែលមានហត្ថលេខាបង់ទិសដល់របស់ខ្លួន។
សារទាំងនោះត្រូវទៅដល់គ្រប់ពួកជំនុំទាំងអស់។»

«ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា “គូនកែរបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ
ពីព្រោះវាមើលឃើញ; ហើយត្រូវចៀករបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរ ពីព្រោះវាស្តាប់ឮ។
ដូច្នេះ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាពិតថា ពុទ្ធភារជាច្រើន និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន
មានប្រុងប្រយ័ត្នអំពីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងឃើញ តែពុំបានឃើញទេ;
ហើយចង់ឮអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងឮ តែពុំបានឮទេ” [ម៉ាថាយ 13:16, 17]។
គូនកែដែលមានឃើញអ្វីដែលត្រូវបានឃើញនៅក្នុងឆ្នាំ 1843 និង 1844 នោះ
មានពរហើយ»។ Manuscript Releases, volume 21, 436, 437.

ព្រះយេស៊ូវតែងតែប្រើចុងបញ្ចប់ដើម្បីបង្ហាញដោយចាប់ផ្តើមពីដើមកំណើត
ហើយការយោងដំបូងអំពីអ្នកដែលមានគូនកែ ប៉ុន្តែមិនឃើញ ឬមិនយល់
និងការយោងចុងក្រោយ បញ្ជាក់ថា ប្រវត្តិមូលដ្ឋាននៃដង្កូវកូលសប្បាយ
គឺជាអ្វីដែលមិនត្រូវបានឃើញ ដូច្នេះហើយត្រូវបានបដិសេធ
ហើយដោយហេតុនោះមានរវាងមនុស្សសល់ដងខ្លួនមិនឲ្យស្គាល់ភ្លេចចុងក្រោយ។
ប្រវត្តិសាស្ត្រឆ្នាំ 1840-1844

គួរឲ្យមានតំណាងជាមុនដោយការរំដោះអីស្រាអែលបុរាណចេញពីទោសភាពនៅអហេស៊ីប។
ការបរាជ័យរបស់អីស្រាអែលបុរាណក្នុងការឆ្លងកាត់ដំណើរការសាកលបងដំបូង
បាននាំពួកគេទៅកាន់កាដសេ ជាកន្លែងដែលពួកគេបានទទួលយករបាយការណ៍ក្នុងក្រុម
របស់អ្នកសិទ្ធិបំបាត់ការរំលោភបំពាន ហើយបានផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីសម្រេចជាផ្លូវការថា មិនមែន
ដើម្បីបំបាត់ពួកគេឡើយទេ ទៅអហេស៊ីបវិញ។ ស៊ីស៊ីបឆ្លើយតបក្រោយមក
ពួកគេបាននាំគ្នាប្រឈមមុខក្នុងសេរីភាព ហើយម្ចាស់សេចក្តីបរាជ័យដោយវាយថា ពិរលើក។

ទោះបីជាម្ចាស់សេចក្តីបរាជ័យក៏ដោយ
ក៏យ៉ូស្តែននៅតែបែនចិត្តនាំពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្តិភាព។
ការសាកលបងចុងក្រោយនៃកាដសេមានការបះបោរយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរពាក់ព័ន្ធជាមួយ
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូវតែងតែបែងចែកចុងបញ្ចប់តាមរយៈដើមកំណើត
ហើយការបះបោររបស់អ្នកសិទ្ធិបំបាត់ការរំលោភបំពាននៅកាដសេ
នាំដើមនៃរយៈពេលស៊ីស៊ីបឆ្លើយតប និងនាំចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលស៊ីស៊ីបឆ្លើយតប
ក៏បង្ហាញផងដែរអំពីការបះបោរដ៏ធំមួយនៃកាដសេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
បើទោះបីជាម្ចាស់សេចក្តីបរាជ័យនៅកាដសេក៏ដោយ
និមិត្តរូបនៃការចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្តិភាពមិនគួរឲ្យមានពន្យារពេលទៀតឡើយ។

ក្នុងការបះបោរឆ្នាំ 1863 ដល់នាំទៅដល់ការបះបោរកាន់កាប់ខ្មែរឡើងនាំឆ្នាំ 1888
ដល់នាំទៅដល់ការបះបោរកាន់កាប់ខ្មែរឡើងនាំឆ្នាំ 1919
ហើយបានឈានដល់កម្រិតកំពូលក្នុងការបះបោរឆ្នាំ 1957
ព្រះយេស៊ូវបាននាំអាដរនេទីសម័យឡើងដ៏សម្បើមកិច្ចដល់កាដសេ។
ទ្រង់បាននាំពួកគេឡើងមកវិញទៅកាន់បុរេគុតិសាស្ត្រក្នុងលទ្ធផលគោរពទីបីបានមកដល់
ហើយចាប់ផ្តើមដំណើរការសាកលបងមួយ
ដល់នាំទីបំផុតបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញការបះបោរឆ្នាំ 1863
និងការបណ្តេញឲ្យរងនរណានៅក្នុងទីហោស្តថានន្ទឡើងដ៏សម្បើម។
ទេវតាទីបីបានចូលមកក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រក្នុងក្រុមនៃអាដរនេទីសម័យឡើងដ៏សម្បើម
នាំចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 នៅពេលដែលទេវតាដ៏មានឫទ្ធានុភាពនៃវិវរណៈជំពូក
18 ដល់គឺជាទេវតាទីបី បានចុះមក។ បន្ទាប់មក ទ្រង់បានប្រកាសថា ហាប៊ីឡូនបានដួលរលំ
ដូចដែលបានតំណាងជាមុនដោយការបំផ្លាញបំបាត់របស់និម្ម័ន
នាំពេលដែលបំបាត់ទាំងឡាយនៃក្រុងញូយ៉កគួរឲ្យមានមុលាការចុះ។

«សាររបស់ទេវតាទីបីនឹងមិនគួរឲ្យមានយល់ច្រឡំឡើយ
ហើយពន្យល់នៃនឹងបំបាត់នៃដីដោយសិរីល្អរបស់វា នឹងគួរឲ្យមានហៅថា
ជាពន្យល់ក្នុងក្រុម ដោយអស់អ្នកដល់បដិសេធមិនព្រមដើរទៅក្នុងសិរីល្អអន្តរ
លក់ពុទ្ធវិកចម្រើនរបស់វា»។ Review and Herald, May 27, 1890.

ដូចជាអីស្រាអែលបុរាណដ៏អីស្រាអែលសម័យទំនើបក៏ដូចនោះផងដែរ។
ជំនាន់ដែលបានឃើញចុងទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 គឺជាជំនាន់ចុងក្រោយ។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងលូកា ជំពូក 21 ថា «ជំនាន់នេះ» ហើយព្រះអង្គបានកំណត់
អត្ថបទក្នុងកញ្ញាណជំនាន់នោះថាជាអ្នកដល់រស់នៅនៃពេលដែលផុតមែយ
និងផ្លូវដ៏នឹងកន្លងផុតទៅ ដល់កំណើតឡើងនៃពេលវេលាមកជាលើកទីពីរ។
ជំនាន់នោះ ដល់រស់នៅដល់ពេលឃើញការយាងគ្រឡប់មករបស់ព្រះគ្រីស្ទ
នឹងមានសុភាពល្អមួយដល់បញ្ចប់ជាក់ដល់ពួកគេថា ពួកគេជាជំនាន់ចុងក្រោយ។
ពួកគេនឹងដឹង ហើយយល់ថា ពួកគេជាអ្នកដល់រស់នៅនៃពេលដែល

«ផលនៃការនិមិត្តគុរបស់យ៉ាង» មិនគួរឲ្យមាន «ពន្យារ» ទៀតឡើយ។

នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវកំពុងចាកចេញពីពិពិហាជាមួយនឹងសិស្សទាំងឡាយ សិស្សទាំងនោះ បានសួរទ្រង់ឲ្យពន្យល់អំពីអ្វីដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដោយការពិពណ៌នារបស់ទ្រង់អំពីការ បំផុសព្រះវិហារ។ ការសន្ទនានោះគឺជាគំណាងឲ្យការសន្ទនាដែលសិស្សរបស់ទ្រង់មាន នៅក្នុងជំនាន់ចុងក្រោយ។ សិស្សទាំងនោះមានបំណងចង់យល់ថា ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមានន័យដូចម្តេច នៅពេលដែលទ្រង់បានបង្ហាញជាញឹកញាប់ថា ក្រុមជំនុំអាដរនៃទីសឡាវឌីសអា គួរនឹងគួរឲ្យមានបោះកប់ចង្អោនៅពេលច្បាប់ចុងអោទិត្យដដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ ខណៈ ដែលអ្នកកុមារបង្កគំរាងឡាយនៅក្នុងនោះគួរឲ្យមានខ្ពស់ចង្អោពីព្រះឱស្សរបស់ទ្រង់ ហើយមិនមែនជាអ្នកដដែលនិយាយជំនួសទ្រង់ទៀតឡើយ។

ក្នុងការឆ្លើយតបនឹងសិស្សទាំងឡាយ ព្រះយេស៊ូវបានពិពណ៌នាអំពីការបំផុសព្រះវិហារឲ្យក្រុមយេស៊ូសាឡើម និងបុរសគូតិសាស្ត្រដែលបានបន្តបន្ទាប់មក រហូតដល់ទីបញ្ចប់នៃលោកិយ។ បន្ទាប់ពីបានរៀបរាប់ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃបុរសគូតិសាស្ត្ររហូតដល់ខន្តីបំប៉នប្រឡូចហើយ ព្រះអង្គក៏បន្តមានបន្ទូលអំពីការបំផុសព្រះវិហារឲ្យក្រុមយេស៊ូសាឡើម ជាការបំផុសព្រះវិហារដដែលអាចកើតឡើងនៅឯណាមួយក្នុង ប៉ុន្មានដោយសារព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា និងការអត់ធ្មត់យូររបស់ព្រះ វាគួរឲ្យមានពន្យារពេលបុរសស្រីស្រីបន្តនោះ នៅចុងបញ្ចប់នៃស៊ីបេរីនោះ នឹងមានសំណល់មួយក្រុមដែលនឹងរួចផុតពីការបំផុសព្រះវិហារ ប៉ុន្តែហែតក្នុងករណីដែលពួកគេ ទទួលស្មារតីនៃសំគាល់ដដែលព្រះអង្គបានប្រទាននៅពេលនោះ។

នៅដើមបុរសគូតិសាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលបុរាណ មានរយៈពេលស៊ីបេរីនាមួយ ដែលបានចាប់ផ្តើមដោយការជំនុំដុះលើការបោះបង្គោលរបស់អ្នកស៊ីបេរីការណ៍ទាំងដប់ ដែលគួរឲ្យមានពន្យារពេលអស់ស៊ីបេរីនា ដោយសារការអនុត្តរគមន៍អង្គរបស់ម៉ូសេ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃអ៊ីស្រាអែលបុរាណ មានការជំនុំដុះមួយលើការបោះបង្គោលនៃលើឆ្នាំង ដែលគួរឲ្យមានពន្យារពេលអស់ស៊ីបេរីនា ដោយសារព្រះទ័យអត់ធ្មត់យូរ និងសច្ចក្នុងមេត្តាករុណារបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងការអនុត្តរគមន៍អង្គរ។ ក្នុងបុរសគូតិសាស្ត្រទាំងពីរនេះ មានសំណល់មួយក្រុមដែលបានរួចផុត។ ព្រះយេស៊ូវតែងតែបង្ហាញអំពីទីបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ ដោយប្រើការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយ។

ព្រះយេស៊ូវបានព្រះបន្ទូលអំពីសញ្ញាដែលទាក់ទងនឹងការបំផុសព្រះវិហារឲ្យក្រុមយេស៊ូសាឡើម ហើយបានកំណត់ថា វាជា «ថ្មនៃការសងសឹក»។

ហើយកាលណាអ្នករាល់គ្នាយើងក្រុមយេស៊ូសាឡើមគួរឲ្យមានកងទ័ពឡើងមកពីទុច្ចរិត នោះច្បាស់ថា សច្ចក្នុងវិនាសរបស់វាជិតមកដល់ហើយ។ នៅពេលនោះ អ្នកដដែលនៅក្នុងស្រុកយូដា គួររត់ចោលទៅភ្នំចុះ; អ្នកដដែលនៅកណ្តាលក្រុង គួរចេញទៅខាងក្រៅ; ហើយអ្នកដដែលនៅតាមជនបទ មិនគួរចូលមកក្នុងក្រុងឡើយ។ ដូច្នេះនេះជាថ្មនៃការសងសឹក ដើម្បីបិទបិទគ្រប់ទាំងសច្ចក្នុងស្រុកនេះដែលបានចង្អុល បានសម្រេចគ្រប់បុរាណ។ លូកា 21:20-22។

«ថ្មនៃការសងសឹក» គឺជាគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណ ហើយដោយហេតុនេះហើយ សិស្សទាំងពីរ បានភ្ជាប់ការបំផុសព្រះវិហារឲ្យក្រុមយេស៊ូសាឡើម ជាមួយនឹងការវិនិច្ឆ័យអនុវត្តរបស់ព្រះនៅថ្មនៃការសងសឹក។

ចូរមកជិតចុះ ឱបុរាណជាតិទាំងឡាយ ដើម្បីបីសុភាបំ ហើយចូរសុភាបំឲ្យមានចូរសាសនា
ឱបុរាណជនទាំងឡាយ៖ ចូរឲ្យជននៃដី និងអ្វីៗទាំងអស់នៃនគរនោះសុភាបំ
ពុរមទាំងលោកិយ និងអ្វីៗទាំងអស់នៃកើតចេញពីវា។
ដុបិតសចេកុដីពុរពិរោធរបស់ពុរយហ្វេវ៉ា សុចិតលវិបុរាណជាតិទាំងអស់
ហើយសចេកុដីកុរោធរបស់ទ្រង់ សុចិតលវិកងទ័ពទាំងអស់របស់ពួកគេ៖
ទ្រង់មានបំផុសពួកគេចោលទាំងស្រុង ទ្រង់មានបុរគល់ពួកគេទៅឲ្យការសម្លាប់។
អនុកងលៃក្សវសម្លាប់របស់ពួកគេក៏នឹងក្សវគបោះចោលដែរ
ហើយកុលិនសុអុយរបស់ពួកគេនឹងឡើងចេញពីសាកសពរបស់ពួកគេ
ហើយភ្នំនានានឹងរលាយដោយសារឈាមរបស់ពួកគេ។
ហើយពលបរិវារទាំងអស់នៃស្តេចស្តេចនឹងក្សវរលាយ
ហើយផុតមេឃើញនឹងក្សវរម្លូចលង្វាយម្លូចជារម្លូចសៀវភៅ
ហើយពលបរិវារទាំងអស់របស់វានឹងផុតចុះ ដូចស្តេចផុតចុះពីដើមទំពាំងហាយដូរ
និងដូចផុតចុះពីផ្កាផ្កាពីដើមល្អា។ ដុបិតដាររបស់យើងនឹងស្តេចនៃស្តេចស្តេច៖
មរិលចុះ វានឹងចុះមកលើស្រុកអឺឌូមា ហើយលវិបុរាណជននៃយើងមានដាក់បណ្តុសា
ដើម្បីបីដុំដុំមុរ៖ ដាររបស់ពុរយហ្វេវ៉ាពោរពេញដោយឈាម
វាមានធាត់ឡើងដោយខ្មោច និងដោយឈាមនៃកូនចៀម និងពពែ
ជាមួយខ្មោចនៃតែម្សងនោះរបស់ចៀមឈុមចោល៖
ដុបិតពុរយហ្វេវ៉ាមានយញ្ញបូជានៅបួស្តា និងមានការសម្លាប់យ៉ាងធំនៃស្រុកអឺឌូមា។
ហើយសត្វឯកសុនងនឹងចុះមកជាមួយពួកគេ
ហើយកូនគោឈុមចោលជាមួយនឹងគោឈុមចោលទាំងឡាយ
ហើយដីរបស់ពួកគេនឹងផុតដោយឈាម
ហើយជួលីរបស់ពួកគេនឹងធាត់ឡើងដោយខ្មោច។
ដុបិតនេះជាចុងនៃការសងសឹករបស់ពុរយហ្វេវ៉ា
ហើយជាគូននៃការគបសុនងសម្រាប់បណ្តើររបស់សិយ្យុន។ អសោយ ៣៤:១-៨។

ពុរយស្ទើរមានបុរទានការបង្កហេតុខ្លួនជាសាធារណៈលើកដំបូងរបស់ពុរអង្គគន់នៅក្នុងណា
សារីតេ ដោយបុរកាសអំពីពុរអង្គគន់ជាពុរមស្តេសី។ ការបង្កហេតុនោះក្សវមានគុរបំគុរងតាម
ទំនាយដោយគោលការណ៍នៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង។
បទអាននៃពុរអង្គគន់បានផ្តើសរើស បានបញ្ចប់ដាក់ថា
កិច្ចការរបស់ពុរអង្គគន់មានការបុរកាសអំពី «ថ្ងៃនៃការសងសឹករបស់ពុរអម្ពចាស់»។
ដល់តាមអសោយ ក៏ជា «គូននៃការសងសឹកសម្រាប់បណ្តើររបស់សិយ្យុន» ផងដែរ។

នៅក្នុងណាសារីតេ
នោះហើយនៃពុរគ្រីស្តមានចាប់ផ្តើមពុររាជកិច្ចជាសាធារណៈរបស់ទ្រង់
ហើយមានបុរកាសអង្គគន់ថាជាពុរមស្តេសី។ នៅពេលនោះ
អស់អនុកងលៃមានពុរពុរនៃបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែមិនមានយល់ដឹង
មានពុរយាមសម្លាប់ទ្រង់ ដោយបោះទ្រង់ចុះពីលើភ្នំមួយ។
ការចាប់ផ្តើមនៃពុររាជកិច្ចរបស់ទ្រង់
ក្សវមានសម្ភាសន៍ដោយបុរាណជននៃស្រុកកំណើតរបស់ទ្រង់ពុរយាមសម្លាប់ទ្រង់
ហើយនៅចុងបញ្ចប់នៃពុររាជកិច្ចរបស់ទ្រង់
បុរាណជនរបស់ទ្រង់ក៏មានសម្លាប់ទ្រង់មែន។ ពុររាជកិច្ចរបស់ទ្រង់
គឺដើម្បីបង្កហេតុអង្គគន់ថាជាពុរមស្តេសី ដល់ទ្រង់មានកុលាយជានៅពេលទ្រង់ក្សវមាន
ចាក់បុរេកាំងនៅក្នុងពិធីបុណ្យជុំមុជទឹករបស់ទ្រង់។
នៅក្នុងពិធីបុណ្យជុំមុជទឹករបស់ទ្រង់ និមិត្តសញ្ញាដ៏ទៃវេរភាពមួយមានចុះមក

ដើម្បីបិបត្តិការសម្រេចនៃសេចក្តីទំនាយអំពីការយាងមករបស់ព្រះមស្មេសី។ នៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840 និមិត្តសញ្ញាដ៏ទៃភាពមួយបានចុះមក ដើម្បីបិបត្តិការសេចក្តីទំនាយអំពីសារនៃការសាកល្បងនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ។ ហើយនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 និមិត្តសញ្ញាដ៏ទៃភាពមួយបានចុះមក ដើម្បីបិបត្តិការដែលបានទាយទុកជាមុននៃប្រវត្តិសាស្ត្រនោះ ដែលជាសារនៃក្បួនច្បាប់ចុងក្រោយ។

«បន្ទាប់ពីបានខិតខំប្រឹងប្រែងអស់រយៈពេលពីរថ្ងៃដែលមួយពួកសាម៉ា ព្រះយស្មើបានចាកចេញពីពួកគេ ដើម្បីបន្តដំណើររបស់ខ្លួនទៅស្រុកកាលីឡា ខ្លួនមិនបានសុំនាក់នៅណាសាវតែ ដែលជាកន្លែងដែលខ្លួនបានចំណាយយុវវ័យ និងវ័យបុរសដំបូងរបស់ខ្លួនឡើយ។ ការទទួលស្គាល់មន្ទីរនៃកូនសាលាប្រជុំនេះ នៅពេលដែលខ្លួនបានប្រកាសខ្លួនថាជាព្រះអង្គគឺដែលបានត្រូវចាក់ប្រដេតាំង គឺអវិជ្ជមានយ៉ាងខ្លាំង។ ដល់ថ្នាក់ដែលខ្លួនបានសម្រេចចិត្តស្តីពីរក្សាលំដាប់ដែលមានផលជាង ដើម្បីប្រកាសទៅកាន់គ្រូចៀកដែលនឹងស្តាប់ និងដល់ចិត្តដែលនឹងទទួលសាររបស់ខ្លួន។ ខ្លួនបានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សិស្សរបស់ខ្លួនថា ហេតុម្នាក់គ្មានកិត្តិយសនៃកូនស្រុកកំណើតរបស់ខ្លួនឡើយ។ ពាក្យនេះបង្ហាញអំពីការស្វាគមន៍តាមធម្មជាតិ ដែលមនុស្សជាច្រើនមាន ក្នុងការទទួលស្គាល់ការរីកចម្រើនដ៏អស្ចារ្យគួរឲ្យក្លាយជាសេចក្តីសរសើរ នៅក្នុងមនុស្ស សម្រាប់ដែលបានរស់នៅយ៉ាងសាមញ្ញមិនបង្កអ្នកខ្លួននៅកណ្តាលពួកគេ ហើយដែលពួកគេបានស្គាល់យ៉ាងជិតស្និទ្ធតាំងពីកុមារភាព។ ក្នុងពេលតែមួយ មនុស្សដដែលទាំងនេះអាចរកចិត្តយ៉ាងខ្លាំងចំពោះការអះអាងរបស់មនុស្សចម្បងក៏ និងអ្នកផ្សេងទៀត។» The Spirit of Prophecy, volume 2, 151.

នៅក្នុង លូកា ជំពូក ២១
ព្រះគ្រីស្ទបានកំណត់អត្តសញ្ញាណមនុស្សសម្បូរយសស្រីបបួនពាន់ នោះគឺជាជំនាន់ចុងក្រោយដែលមិនសុលាប។ ព្រះអង្គបានផ្តើមដូចនោះដោយបង្ហាញប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការយាងមកលើកចុងក្រោយរបស់ព្រះអង្គទៅកាន់អឺរ៉ុបដែលកាលមុនផ្តល់ជាព្រះវិហារនៃព្រះបិតារបស់ព្រះអង្គ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកបានក្លាយទៅជាព្រះវិហាររបស់ជនយូដា។ នៅក្នុងសេចក្តីនិទាននៃប្រវត្តិសាស្ត្រដែលព្រះយស្មើបានចាប់ផ្តើមបង្ហាញ ព្រះអង្គបានឈានដល់ចំណុចដែលក្រុងយេរូសាឡឹម និងព្រះវិហារដែលពួកសិស្សសង្ខេបដឹងអំពី នឹងត្រូវបំផ្លាញ (គ.ស. ៧០)។ ព្រះអង្គបានកំណត់ការបំផ្លាញនោះថាជាថ្ងៃនៃការសងសឹក ដែលជាផ្នែកមួយនៃការប្រកាសបើកចិត្តបម្រើរបស់ព្រះអង្គ។ "ថ្ងៃនៃការសងសឹក" មិនត្រឹមតែណែនាំឲ្យការបំផ្លាញក្រុងយេរូសាឡឹមនៅឆ្នាំ គ.ស. ៧០ ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងតំណាងឲ្យពេលវេលានៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះ ដូចដែលត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងគ្រូចៀកចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរផងដែរ។

ដុបិតនេះជាថ្ងៃដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារ ជាថ្ងៃនៃការសងសឹក ដើម្បីឲ្យខ្លួនសងសឹកលើពួកសត្រូវរបស់ខ្លួន ហើយដាវនឹងលេបគ្រហក់ ហើយនឹងឆ្កែ និងស្វីនដោយឈាមរបស់ពួកគេ។ ដុបិតព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៃពួកពលបរិវារ មានយញ្ញបូជាមួយនៃស្រុកខាងជើង ក្នុងទីនៃអាយុបុរាណ។ យេរេមា 46:10។

ចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាបង្កើនអាយុក្មេងដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។

ដោយព្រះពិរោធន៍របស់ព្រះយេស៊ូវ នោះវានឹងមិនមានមនុស្សស្វ័យនោះទេឡើយ ប៉ុន្តែវានឹងក្លាយជាទីស្នាក់នៅដ៏ទាំងស្រុង។ អស់អ្នកណាដែលដើរកាត់ហាប៊ីឡូន និងមានសច្ចុតិសញ្ញាប័ណ្ណដែរ ហើយនឹងប្តូរចំណេះចំណេះគ្រូនោះកាច់ទាំងអស់របស់នាង។ ចូរកាំងជួរវាយបុរាណប៊ីឡូននោះឡើយចុះ អស់អ្នកណាដែលទាញធុន ចូរហាញទៅលើនាង កុំសន្ទសំព្រួញឡើយ ដុបិតនាងមានបុរាណប៊ីឡូនអំពីហាប៊ីឡូននឹងព្រះយេស៊ូវ។ ចូរស្រក់បុរាណនឹងនាងនោះឡើយចុះ នាងមានបុរាណដ៏ហើយ គ្រឹះរបស់នាងមានរលំ ដេញដាំងរបស់នាងគួរមានបំផុសព្រា ដុបិតនេះជាការសងសឹករបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ចូរសងសឹកលើនាងចុះ ដូចដែលនាងមានបុរាណប៊ីឡូន ចូរបុរាណប៊ីឡូននាងដូចនោះផង។ ចូរកាត់ផ្តាច់អ្នកសាបព្រះចេញពីហាប៊ីឡូន និងអ្នកដែលកាន់កណ្តុរនៃពិរោធន៍ ដុបិតដោយសារភ័យខ្លាចដាវសង្កត់សង្កិន នោះមុនគេនឹងបរិទេសជាតិរបស់ខ្លួននិញ ហើយមុនគេនឹងរត់ភៀសទៅនៃដីរបស់ខ្លួន។ អីស្តាអលែគឺជាចៀមដែលគួរមានបំបែកខ្ទេចខ្ទាយ គេទាំងឡាយមានដេញចេញទៅ។ មុនដំបូង សុតចេអាសូស៊ីមានលំហែ ហើយចុងក្រោយនេះ នប្លើកុនសោរ សុតចេហាប៊ីឡូន មានបំបែកឆ្អឹងរបស់វា។ ហេតុនេះហើយ ព្រះយេស៊ូវនៃព្រះពលបរិវារ ជាព្រះនៃអីស្តាអលែ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មើល អញនឹងដាក់ទោសសុតចេហាប៊ីឡូន និងដទៃដ៏របស់វា ដូចដែលអញមានដាក់ទោសសុតចេអាសូស៊ី។ ហើយអញនឹងនាំអីស្តាអលែឲ្យប្រមូលនូវរបស់របស់ខ្លួននិញ ហើយវានឹងស៊ីស្រពនៃក្រិកលើ និងហាសាន ហើយព្រលឹងរបស់វានឹងមានពេញបរិបូរនៃលើកុនសោរ អីស្តាអលែ និងគីឡាដ។ នៅគុរានោះ និងនៅពេលនោះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា គេនឹងស្រវឹងរកអំពើទុច្ចរិតរបស់អីស្តាអលែ គេមិនយឺតឡើយមានឡើយ ហើយអំពើហាបរបស់យូដា ក៏នឹងរកមិនឃើញដែរ ដុបិតអញនឹងអត់ទោសដល់អ្នកដែលអញទុកសល់។ ចូរឡើងទៅវាយបុរាណនៃដីម៉ោថេមី គឺបុរាណនឹងវា និងបុរាណនឹងបុរាណនៃពិរោធន៍ ចូរបំផុសព្រា ហើយកម្មចេញកត់ឲ្យអស់សព្វក្រោយពួកគេចុះ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ហើយចូរផ្លាស់តាមគ្រប់ទាំងសច្ចុតិសញ្ញាដែលអញមានបង្កគាប់ដល់ឯង។ មានសូរសង្ក្រាន្តនៃកូនស្រូវ ហើយមានការបំផុសព្រាយាងផង។ ញញួរនៃនៃដីទាំងមូល គេហ៊ានកាត់បំបែក ហើយហាក់បែកទៅយ៉ាងណា! ហាប៊ីឡូនមានក្លាយជាទីស្នាក់នៅដ៏ក្នុងចំណោមបុរាណគឺទាំងឡាយទៅយ៉ាងណា! អញមានដាក់អនុទាក់សម្រាប់ឯង ហើយឯងក៏គួរមានចាប់ផងដែរ ឱហាប៊ីឡូន ហើយឯងមិនមានដឹងខ្លួនឡើយ។ ឯងគួរមានរកឃើញ ហើយក៏គួរមានចាប់មានផង ដុបិតឯងមានគតិទាំងនឹងព្រះយេស៊ូវ។ ព្រះយេស៊ូវមានប្រឹក្សាលំអាប់របស់ទ្រង់ ហើយមាននាំចេញមកនូវគ្រឿងសព្វវត្ថុនៃសច្ចុតិសញ្ញារបស់ទ្រង់ ដុបិតនេះជាកិច្ចការរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៃព្រះពលបរិវារ នៅក្នុងស្រុកខាល់ដេ។

ចូរមកបុរាណនឹងនាងពីពុំដនៃឆ្មាយបំផុត ចូរបរិកយល់រស់នាង
ចូរគរនាងឡើងជាគំនរ ហើយបំផុលាញនាងឲ្យអស់សព្វ
កុំឲ្យសល់អ្វីមួយពីនាងឡើយ។ ចូរសម្លាប់គោឈ្មោលទាំងអស់របស់នាង
ចូរឲ្យវាចុះទៅកន្ទុលដៃសម្លាប់។ រទេនាងលំពាកគេ
ដុបិតចុងរបស់ពួកគេហេនមកដល់ហើយ គឺជាពលនៃការទស្សនាភិប្បចរបស់ពួកគេ។
នេះជាសំឡេងរបស់ពួកអ្នកដល់រត់គេច និងរួចផុតចេញពីសុភកហឫទ្ធិ
ដើម្បីបុរាណនាស្រីយ៉ូនអំពីការសងសឹករបស់ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនិយោជក
គឺការសងសឹកសម្រាប់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់។
ចូរហៅពួកអ្នកហាញជនឲ្យមកជួបជុំគ្នាបុរាណនឹងហឫទ្ធិ
អស់អ្នកណាដែលទាញជន ចូរបោះដំបូរឆាំងនឹងវានៅជុំវិញ
កុំឲ្យនរណាម្នាក់រត់ពីវាឡើយ។ ចូរសងដល់នាងតាមការងាររបស់នាង
តាមគ្រប់ទាំងអ្វីដែលនាងបានប្រព្រឹត្ត ចូរផ្ទុកដល់នាងដូចនោះចុះ
ដុបិតនាងបានមានអំនួតទាំងនឹងព្រះយេស៊ូវ គឺទាំងនឹងព្រះបរិសុទ្ធនៃអ៊ីស្រាអែល។
យេរេមា 50:13-29។

ការបំផុលាញទីក្រុងយេរូសាឡឹមនៅឆ្នាំ 70 គ.ស.
តំណាងឲ្យការជំនុំដុះបុរាណភូមិសាស្ត្រស្រុកស្រែយានហឫទ្ធិ
ដល់ចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាបំផុតនៃអាទិត្យយេស៊ូវដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
នៃសហរដ្ឋអាមេរិក។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ផ្សាយថា ទ្រង់កំពុងសម្ភាសឆ្នាំ 70 គ.ស.
ថាជាច្បាប់ចុងអាទិត្យយេស៊ូវដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
ពីព្រោះទ្រង់ជាព្រះនិពន្ធនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយទ្រង់ក៏ជាព្រះបន្ទូលផងដែរ។ វាមាន
សារៈសំខាន់ក្នុងការទទួលស្គាល់បរិបទនៃព្រះបន្ទូលទំនាយដល់ព្រះយេស៊ូវទ្រង់បានបង្ហាញ
នៃក្នុងលូកា ជំពូកទីម្ភៃមួយ ដើម្បីបំភ្លឺយល់ថា ទីសម្ភាសន៍អ្វីដែលបញ្ជាក់ថា
ជំនាន់ចុងក្រោយបានមកដល់ហើយ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវនៃក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងកើតឡើងក្នុងសម័យកាលដ៏តំបន់ប្រវត្តិសាស្ត្រ
គួរឲ្យជឿន។ ថ្ងៃនៃលោកណូអេ និងនៃលោកឡូត
បង្ហាញជារូបភាពអំពីស្ថានភាពរបស់លោកិយ
មុនពេលការយាងមករបស់ព្រះរាជបុត្រានៃមនុស្ស។ ព្រះគម្ពីរ
ដោយចង្អុលទៅមុខដល់ពេលវេលានេះ បុរាណថា
សាតាំងនឹងបុរាណភូមិសាស្ត្រដោយអំណាចទាំងអស់ និង
«ដោយសេចក្តីបំបែកបញ្ញត្តិទាំងអស់នៃអំពើទុច្ចរិត»។ ២ ថ្ងៃសាឡូនីច ២:៩,
១០។ កិច្ចការរបស់វា គួរមានប្រសិទ្ធភាពដ៏យ៉ាងច្បាស់
ដោយសេចក្តីដ៏តឹងរ៉ឹងនៃកំពុងកើនឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស
ដោយកំហុសឆ្គងជាច្រើនឥតគណនា សាសនាខុសឆ្គង
និងការរងរបោកបុរាណនាគ្នាក្នុងថ្ងៃក្រោយទាំងនេះ។
មិនគួររំលងសាតាំងកំពុងនាំលោកិយទៅជាឈ្មោលវិញប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែការបំបែកបញ្ញត្តិរបស់វាកំពុងផ្សាយដូចជាដំបៅ
នៃក្នុងក្រុមជំនុំទាំងឡាយដែលអះអាងថាជាបុរាណនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់យើង។
ការកុបតំជំនឿដ៏ជំនឿ នឹងអភិវឌ្ឍន៍ជាសេចក្តីដ៏តឹងរ៉ឹងដូចកណ្តាលអធិបត្យ
ចំពោះបុរាណភូមិសាស្ត្ររបស់ព្រះ វានឹងជាយប់នៃការសាកល្បង ជាយប់នៃការយំសោក
ជាយប់នៃការបៀតបៀន ដោយព្រះតែសេចក្តីពិត។
ប៉ុន្តែចេញពីយប់នៃសេចក្តីដ៏តឹងរ៉ឹងនោះ ពន្លឺរបស់ព្រះនឹងភ្លឺចាំងឡើង។

ទ្រង់ផ្សំឲ្យ «ពន្លឺភ័យចេញពីសចក្ខីដ៏ត្រង់»។ ២ ក្បួនចូស ៤៖៦។ កាល
«ផែនដីគ្មានរូបរាង ហើយទទេ; ហើយសចក្ខីដ៏ត្រង់គ្របលិដ្ឋទ្រង់មុនៗទឹក»
«ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះបានសណ្ឋិតលើផ្ទៃទឹក។ ហើយព្រះមានបន្ទូលថា
ចូរមានពន្លឺឡើង ហើយក៏មានពន្លឺឡើង»។ លោកុបុបតុតិ ១:២, ៣។ ដូច្នេះ
ក្នុងរាត្រីនៃសចក្ខីដ៏ត្រង់ខាងវិញ្ញាណ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះចេញទៅថា
«ចូរមានពន្លឺឡើង»។ ចំពោះបុរាណស្ថិតរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មានបន្ទូលថា
«ចូរក្រោកឡើង ចូរភ័យឡើង; ដុបិតពន្លឺរបស់ឯងបានមកដល់ហើយ
ហើយសិរីល្អរបស់ព្រះយេស៊ូវបានឡើងលើឯង»។ អសោយ ៦០:១។

«មើលចុះ» ព្រះគម្ពីរមានព្រះបន្ទូលថា “សចក្ខីដ៏ត្រង់គ្របលិដ្ឋនៃដី
ហើយសចក្ខីដ៏ត្រង់គ្របលិដ្ឋជានិច្ចទាំងឡាយ
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវនឹងឡើងលើអ្នក ហើយសិរីល្អរបស់ទ្រង់នឹងត្រឡប់មកវិញលើអ្នក។”
ខ ២។ ព្រះគ្រីស្ទ ដល់ជាការភ័យចង្អៀតចង្អៀតពីសិរីល្អរបស់ព្រះរូបិតា
បានយាងមកកាន់លោកិយជាពន្លឺរបស់វា។
ទ្រង់បានយាងមកដើម្បីបំភ្លឺព្រះដល់មនុស្សទាំងឡាយ
ហើយអំពីទ្រង់មានសចក្ខីចង្អៀតថា ទ្រង់បានត្រឡប់មកវិញលើដី
“ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងដោយព្រះចស្តេច” ហើយ
“បានយាងទៅគ្រប់ទីកន្លែង ដោយបុរាណវិទ្យាគ្រប់ការល្អ”។ កិច្ចការ 10:38។
នៃក្នុងសាលាបុរាណវិទ្យាណាស់តែ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា
“ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់សណ្ឋិតលើខ្ញុំ
ពីព្រោះទ្រង់បានចាក់បុរាណវិទ្យាខ្ញុំឲ្យបុរាណវិទ្យាដល់មនុស្សកុរិយ
ទ្រង់បានចាក់ខ្ញុំឲ្យពុយហាលអស់អ្នកដែលមានចិត្តខុសច្រើន
ឲ្យបុរាណវិទ្យាដល់ដល់ពួកយូឈើ
ហើយការឲ្យគ្រប់មនុស្សឲ្យឃើញដល់មនុស្សខ្មៅ
ឲ្យដល់ដល់អស់អ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិន
ឲ្យបុរាណវិទ្យាដល់ព្រះអម្ចាស់ទទួលយក”។ លូកា 4:18, 19។
នេះជាកិច្ចការដ៏ល្អនៃទ្រង់បានប្រគល់បេសកកម្មដល់សិស្សរបស់ទ្រង់ឲ្យផ្សព្វផ្សាយ។
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា “អ្នករាល់គ្នាជាពន្លឺនៃលោកិយ”។
“ចូរឲ្យពន្លឺរបស់អ្នករាល់គ្នាភ័យចង្អៀតលើមុខមនុស្សដូច្នេះ
ដើម្បីឲ្យពួកគេឃើញអំពីល្អរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយតម្កល់សិរីល្អដល់ព្រះរូបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា ដល់គង់នៃស្ថានសួគ៌”។
ម៉ាថាយ 5:14, 16»។ Prophets and Kings, 217, 218.